

πρὸς δημοσίευσιν. Τὸ χαρακτηριστικὸν σημεῖον εἰς ἅπαντας τοὺς ἐξ ἱμφλουέντζας ἀσθενούντας εἶνε ἀνεξαιρέτως ἰσχυρὸς βῆξ καὶ ἄφθονον σφαιροειδὲς ἀπόπτυσμα. Τοῦτο ἔλαβεν ὁ Dr. Pfeiffer ὡς τελικὸν σημεῖον τῆς ἐξετάσεώς του. Τὸ ἔθεσε κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Κώχ δι' ἀπάσας τὰς βακτηριδιολογικὰς ἐξερρευήσεις, τεθείσας ἀρχὰς εἰς ἀπεστειρωμένους ὑελίνους σωληνίσκους, ἀπῆλλαξεν αὐτό, διὰ συγχῆς ἀποπλύσεως μεθ' ὕδατος, ὅσον τὸ δυνατόν, πάσης παραμίξεως καὶ ἔλαβε διὰ πυρακτωθέντος πρότερον λαβίδου ἐκ τοῦ μέσου τοῦ ἀποπτύσαντος μεριδιὸν τι, ὅπερ ἔσπειρεν ἐντὸς διαλύσεως γλυκερίνης καὶ ἀγάρ—ἀγάρ. Οὕτω ἠῤῥαζαν ἡ «καλλιέργεια» ἐν τῇ ἐπιωστικῇ συσκευῇ εἰς ἀποικίας μυριάδων βακτηριδίων, τόσον τρυφερῶν καὶ μικρῶν, ὥστε ἀναμιγνύμενα μετ' ἄλλων βακτηριδίων, εὐκόλως παραβλέπονται.

Ἐνῷ μέχρι τοῦδε τὸ μικρόδιον τῆς λεγομένης μυο—σηψαιμίας ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ νάνος μεταξὺ ἀπάντων τῶν μικροοργανισμῶν, τὸ μικρόδιον τῆς ἱμφλουέντζας ὑπερτερεῖ αὐτὸ ἔτι ὡς πρὸς τὴν σμικρότητα. Τὸ αὐτὸ μικρόδιον εὔρεν ὁ Dr. Pfeiffer ἐντὸς δέκα πτωμάτων ἀσθενῶν ἐξ ἱμφλουέντζας, ἅτινα εἶχον ἀνατμηθῇ, ἐν ταῖς λεπτοτάταις διακλαδώσεσι τῶν ἀναπνευστικῶν σωλήνων καὶ ἐντὸς τῶν πνευμόνων, οὓς ὅλως ἐπλήρουν. Ὅταν τὰ μικρόδια τῆς ἱμφλουέντζας διαπερῶσιν οὕτω τὸ ἐσωτερικὸν τῶν πνευμόνων, τότε μεταδίδονται καὶ εἰς τὸ αἷμα καὶ ἐδῶ τὰ εὔρεν ὁ Dr. Kanon, βοήθης ἐν τῷ νοσοκομείῳ Moabit. Τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι τὸ μικρόδιον τοῦτο εἶνε τὸ κύριον αἷτιον τῆς ἱμφλουέντζας, ὑπεστήριξεν ὁ Dr. Pfeiffer διὰ τῶν ἐξῆς παρατηρήσεων· εἰς 34 ἀσθενούντας ἐξ ἱμφλουέντζας οὓς ἐξήτασεν, εὔρε τὰ μικρόδια ἀνεξαιρέτως ἐν τῷ ἀποπτύσματι, τοὐναντίον ἔλειπον εἰς συνήθεις κατάρρους, εἰς περιπνευμονίαν, εἰς τὴν φθίσιν κτλ. ἐφόσον δὲν περικλύοντο μετ' ἱμφλουέντζας. Ἐνὸς ἡ ἱμφλουέντζα λειτουργεῖ καὶ ὑπάρχει ἀπόπτυσμα, τόσῳ εὐρίσκονται καὶ μικρόδια τῆς ἱμφλουέντζας· μόλις ὅμως ἐπέλθῃ βελτίωσις καὶ ἐξαλείφεται μετὰ τῶν ἄλλων συμπτωμάτων τῆς ἀσθενείας καὶ ὁ βῆξ, ἐκλείπεται καὶ τὰ μικρόδια.

Τὰ αὐτὰ μικρόδια εὔρεν ὁ Dr. Pfeiffer ἐπὶ φωτογραφικῶν ἀπεικονισμάτων παρασκευασμάτων ἱμφλουέντζας ἅτινα παρεσκευάσθησαν ὑπ' ἄλλων κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1889. Ἐπὶ τέλους κατώρθωσε νὰ μεταφέρῃ τὴν καθαρὰν καλλιέργειαν τῶν μικροδίων εἰς ζῶα καὶ μάλιστα νὰ ἐπιφέρῃ δι' αὐτῶν ἱμφλουέντζαν εἰς πιθήκους καὶ κονίλους. Εἰς ἕκαστον βῆξιμον ἀποδιβάλλουσιν οἱ ἐξ ἱμφλουέντζας ἀσθενούντες ἑκατομμύρια νοσογόνων σπερμάτων, ἅτινα εἰσπνέονται ὑπ' ἄλλων καὶ οὕτως ἐξηγεῖται ἡ ταχέως καὶ κολοσσιαία διάδοσις τῆς ἐπιδημίας τῆς ἱμφλουέντζας. Ὅθεν πρέπει νὰ ληφθῶσι προφυλακτικὰ μέτρα, ἵνα καταστῇ τὸ ἀπόπτυσμα ἀβλαβές, οὕτω δὲ θὰ δυνηθῇ ἡ ἱατρικὴ θεραπεία νὰ ἐνεργήσῃ μετ' ἀποτελέσματος.

Ὁ Ἰάπων ἱατρός Dr. Kitasato, ὅστις ἔλαβε μέρος εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν καθαρῶν καλλιεργῶν ἡμίηνευσε τὸν μηχανισμόν τούτων, ὁ δὲ Dr. Kanon ἐκιννοποίησε τότε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεων τοῦ Kitasato. Πρὸ τεσσάρων ἐβδομάδων κατὰγινόμενος εἰς μόνην τὴν ἐξέτασιν τοῦ αἵματος ἐν

τῷ χημείῳ τοῦ ἀστικοῦ νοσοκομείου Moabit, εὔρε μεταξὺ εἰκοσιν ἀσθενούντων ἐξ ἱμφλουέντζας εἰς δεκαεπτὰ μικρόδιον ἐν τῷ αἵματι, ὅπερ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀσθένειαν μέχρι τοῦδε παρατηρήθη. Ἐκ τούτου ἐξήγαγεν, ὅτι τὸ μικρόδιον τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ σχέσιν μετ' τὴν ἱμφλουέντζαν καὶ ἐσκόπευε νὰ δημοσιεύσῃ κοινοποίησιν περὶ τούτου, ὅτε ἤκουσε περὶ τῆς ἀνακαλύψεως ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Κώχ καὶ καθυπέβαλε τὰ παρασκευάσματά του τῷ Κώχ. Οὕτω ὤρισθη ἡ ταυτότης τοῦ μικροδίου αὐτοῦ καὶ τοῦ τοῦ Pfeiffer. Ἀφοῦ τὰ παρασκευάσματα τῶν διαφόρων μικροδίων, ἅτινα εἶχον τοποθετηθῇ ὑπὸ μικροσκόπια, ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τῶν παρόντων ἱατρῶν, ἐπέδειξεν ὁ Dr. Pfeiffer ἐν τέλει, διὰ μέσου τῆς συσκευῆς τῶν προβολῶν πλησίον ἄλλων πρὸς παραβολὴν παρατεθέντων μικροδίων, τὸ μικρόδιον τῆς ἱμφλουέντζας ἐν τεσσαρακοντακισχιλιοστῇ μεγεθύνσει, ἐν ἣ ὁ κακοποιὸς μύκης δὲν ἐφαίνετο παχύτερος συνήθους μολυβδοκοινύλου καὶ μόνον δις τόσον μακρὸς περίπου, ὅσον πλατύς.

P.

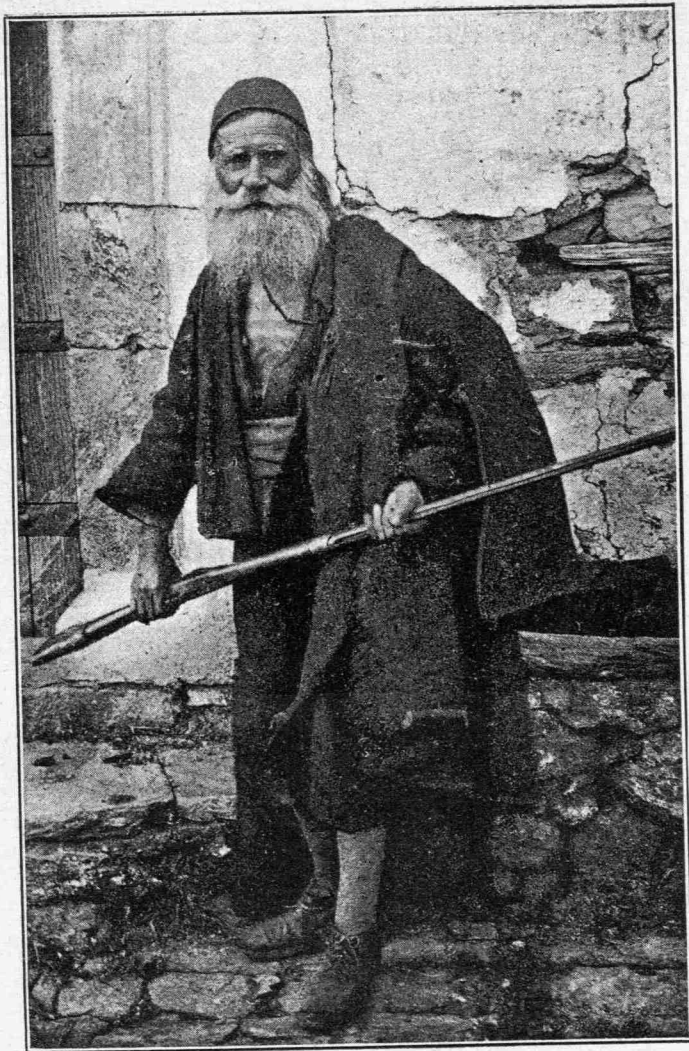
ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὸ παρελθὸν Σάββατον συνήλθεν εἰς τὴν τακτικὴν αὐτοῦ μηνιαίαν συνεδρίαν τὸ φιλολογικὸν καὶ ἀρχαιολογικὸν τμήμα τοῦ συλλόγου Παρνασσού. Ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Ι. Πανταζίδης ὠμίλησεν ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ χωρίου τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τῇ § 6' τοῦ λς' κεφαλαίου τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας τοῦ Ἀριστοτέλους, ἐξέφρασε δὲ γνώμην, ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο δὲν ὀφείλει νὰ μετατοπισθῇ ὡς φρονοῦσιν οἱ Ὁλλανδοὶ καὶ Γερμανοὶ ἐκδόται, ἵνα συμφωνῇ πρὸς τὴν διήγησιν τοῦ Ξενοφῶντος, ὃν ὁ κ. Πανταζίδης θεωρεῖ ἥττον ἀξιοπίστον τοῦ Ἀριστοτέλους. Ὁ κ. Ι. Χ. Δραγάσης ὠμίλησεν ἐκτενῶς περὶ τοῦ σχήματος τῆς ἐν Πειραιεὶ ἀνευρεθείσης οἰκοδομῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς ἐπιδείξας καὶ τὴν εὑρεθείσαν ὀρθοκέραμον εἰκόνα τοῦ ψηφιδωτοῦ. Ὁ αὐτὸς κατόπιν ὠμίλησε περὶ ὅρου Ὁμοῦ Δημοσίου εὑρεθέντος ἐν Ζέῃ. Ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης ἐπὶ τοῦ 56 κεφ. τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπρότεινε διόρθωσιν συμπληρωτικὴν χάσματος. Ἐν τέλει ὁ κ. Σταμ. Βάλβης ὠμίλησε περὶ τῶν στίχων ἐκείνων τοῦ Οἰδίποδος ἐπὶ Κολωνῷ τοῦ Σοφοκλέους 47 καὶ 38 οὓς διώρθωσεν ἐν προηγουμένῃ συνεδρίᾳ· ὁ κ. Ι. Πανταζίδης ὑποβάλων νέαν διόρθωσιν.

Φιλολογικά

Ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγου τὸ πρῶτον τεύχος τοῦ δευτέρου τόμου τῶν «Νέων τῆς Ἐιδελθέρης χρονικῶν», περὶ ὃν πολλὰκις ἐγράψαμεν ἐν τῇ Ἐστῇ ἐκτιμώντες τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν τοῦ ἐξαίρετου τούτου γερμανικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος. Τὸ νέον τοῦτο τεύχος τοῦ δευτέρου ἀπὸ τῆς νέας ἐκδόσεως ἐνικατοῦ περιέχει ὡς καὶ τὰ προηγούμενα ἀξιολογωτάτα ιστορικὰ καὶ φιλολογικὰ πραγματείας ἀναφερομένας εἰς τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ τοὺς μέσους αἰῶνας, οἷον περὶ τῆς γεωγραφίας τῆς Ῥωμαϊκῆς Γαλιτίας καὶ Γερμανίας, περὶ τοῦ ἀρχαιοτάτου χειρογράφου τῶν κωμικῶν τοῦ Πλάτου, περὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ στενῶν τῶν Ἀλπίων καὶ περὶ ἄλλων ιστορικῶν ζητημάτων, ἅτινα ἰδίως οἱ Γερμανοὶ δύνανται νὰ πραγματεύονται μετ' ἀκριθείας καὶ ζήλου ἰσού πρὸς θρησκευτικὴν εὐλάβειαν καὶ τιμημοσύνην. Ἡ ἐξαίρετος ποιότης τοῦ χάρτου καὶ ἡ

Ο ΓΕΡΟ ΤΑΧΤΙΚΟΣ

ἄκρα ἐπιμέλεια περὶ τὴν ἐκτύπωσιν εἶνε πλεονεκτήματα τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἄξια τοῦ ἐπιστημονικοῦ κάλλους τῶν περιεχομένων.

Ἐπιστημονικά

Ὁ παρ' ἡμῖν γημικὸς κ. Ὁθων Ῥουσσόπουλος ὑπέβαλεν ἰδίαν μέθοδον πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυλλοξήρας, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς Γεωργίας ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας παρέπεμψε αὐτὴν εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην. Παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι οὕτω ἀκριβῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις.

Ἡ διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων συνέταξεν ἤδη καὶ ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸν ὀργανισμόν τῆς συσταθισμένης τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας ἐν ταῖς πόλεσιν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἥτις θ' ἀρχίσῃ τὸ ταχύτερον, βραδύτερον δὲ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τοῦ Κράτους.

Ἡ ἀπόστασις τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ ἡλίου δὲν εἶνε τόσον μεγάλη ὅσον ἐπιστεῦετο μέχρις ἐσχάτων. Κατὰ τὰς νεωτέρας παρατηρήσεις καὶ καταμετρήσεις εὐρέθη ὅτι ἀντὶ 153 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων ἡ ἀπόστασις εἶνε ἀκριβῶς 148,138,000 χιλιομέτρων!

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ Γέρο Ταχτικός

Ζῇ ἀκόμῃ ἐν Ζαγορά τῷ Πηλίου ὁ ὑπερεκατοντούτης ἐπαίτης ὃν παριστᾷ ἡ ἄνω εἰκών. Ὁ γέρον αὐτὸς ἐχρημάτισε πεζοδρόμος ἐπὶ Ἀλῇ πασᾷ, ἐκτελῶν πορείας ἀπὸ Ἑπείρου εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰνάπαλιν. Ἦτο δὲ καὶ στρατιώτης τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ βραδύτερον, ἐξ οὗ καὶ τὸ παρωνύμιον Γεροταχτικός διετήρησε.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Ἐνρὰ γραφὴ

Ἐνρὰ γραφὴ λέγεται ἐκείνη, ἥτις καταναλίσκει ἐλαχίστην ποσότητα μελάνης, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ στοιχείων μετρημένων διαστάσεων χωρὶς οὐρᾶς περιττάς, συνήθως δὲ καὶ ὁμοίου πάχους πανταχοῦ, ὡς νὰ εἶνε διὰ βελόνης χαραγμένα.

Εἰς τοὺς ξηρογράφους ἡ Γραφολογία ἀποδίδει : ἐπιφυλακτικότητα, ψυχρότητα, μονοτονίαν, ἀνεπιτηδεύτητα.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ